

CZYTANIE (czyta lektor)

[Listek ôd śwyntego Pawła do Galacjanōw 4, 4-5]

Kedy ino jednak wypełniōł sie czos, zesłōł Bōg Syna swojigo, ftory sie narodziōł ze niywiasty, zrodzōnego pod Zakōnym, coby tych wykupiōł, ftorzi byli pod Zakōnym, coby my dostōmpiyli przibranio za dzieci.

[RESPONSORIUM KRÓTKIE opuszcza się]

PIEŚŃ MARYI (śpiewa na zmianę chór męski i kobiecy)

[Wanielijo podug śwyntego Łukasza 1, 46-55]

✠ Wielbi dusza moja Pana, *

i mo uciecha duch mōj w Bogu, Zbawicielu mojim.

Bo wejzdrzōł na uniżynie swojij sużebnicy. *

I ôdtōnd błogosławić mie bydōm wszystkie pokolynia.

Bo fest sroge rzeczy mi zrobiōł, *

ftory możny je, i śwynte miano Jego.

A miłosyrdzie Jego ze pokolynio na pokolynie, *

dlo tych, ftorzi sie Go lynkajōm.

Ôn pokozōł moc ramiyniym swoim *

i rozproszōł prōznych we myślach ich serca.

Ściepnoł władcōw ze trōnu *

i wywyższōł pokornych.

Godnych napołniōł dobrami, *

a bogoczy z niczym ôdprawiōł.

Przijōn Izraela, sugi swojigo, *

kedy sie spōmniōł na miłosyrdzie swoje.

Kej godoł do ôjcōw naszych, *

Abrahamowi i potōmkōm jego na wieki.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Śwyntyemu,

jako boła z poczōntku, teroz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amin.

PROŚBY (prowadzi kapłan, wszyscy powtarzają refren)

Refren: Niech Pełna Łaski wstawia się za nami.

OJCZE NASZ, MODLITWA I BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

ŚLŌNSKI NIYSZPŌR – WILKOWYJE, 03.08.2024

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Z przejęciem zapraszamy na nieszpory, w których po raz pierwszy będą użyte teksty śląskie. Chodzi o te części modlitwy, które są urywkami Pisma Świętego: psalmy, czytanie, pieśń Maryi. Autorem tłumaczenia jest Gabriel Tobor, korektę przeprowadził prof. Henryk Jaroszewicz (zapis w tzw. alfabecie ślabikorzowym). Zgody na wykorzystanie tego przekładu udzielił nam arcybiskup Adrian Galbas.

Kilka uwag do wymowy w tekstach śląskich:

➤ **ō** – tzw. „o pochylone” czyli głoska pomiędzy „o” a „u”

➤ **ô** – tzw. „o inicjalne” czyli głoska wymawiana jako „uo” („ło”)

➤ **ã, õ, ǫ** zostały tu zastąpione przez „a” i „o”, gdyż użyto normy wzorcowej (litery te są używane w tekstach oficjalnych ze względu na lokalne warianty wymowy – zapis taki jest więc w przekładzie)

Niech ta modlitwa będzie dla Ślązaków wyrazem tożsamości, wszak przed Bogiem trzeba być sobą. Zaś dla nie-Ślązaków – zgłębianiem tradycji regionu, jak przy pobycie w kościołach Kaszub czy Podhala.

Szczęść Boże!

ROZPOCZĘCIE

K.: ✠ Boże, wejrzyj ku wspomżeniu memu,

W.: Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

W: Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

HYMN (śpiewają wszyscy)

1. Witaj, Gwiazdo morza, * Wielka Matko Boga, * Panno zawsze czysta, * Bramo niebios błoga.
2. Ty, coś Gabriela * Słowem przywitana, * Utwierdź nas w pokoju, * Odmień Ewy miano.
3. Winnych wyzwól z więzów, * Ślepym powróć blaski. * Oddal nasze nędze, * Uproś wszelkie łaski.

4. Okaż, żeś jest Matką, * Wzrusz modłami swymi * Tego, co Twym Synem * Zechciał być na ziemi.
5. O Dziewico sławna * I pokory wzorze, * Wyzwolonym z winy * Daj nam żyć w pokorze.
6. Daj wieść życie czyste, * Drogę ściel bezpieczną, * Widzieć daj Jezusa, * Mieć w Nim radość wieczną.
7. Bogu Ojcu chwała, * Chrystusowi pienie, * Obu z Duchem Świętym * Jedno uwielbienie. Amen.

PSALMODIA (śpiewa na zmianę chór męski i kobiecy)

Psalm 122 (121), 1-9

Uciecha mōm z tego co mi pedzieli: *

Pōdymy do świōntynie Pana!

Stoły nogi nasze *

na placach twojich, Jeruzalym!

Jeruzalym, ftore żeś postawiōne jako miasto *

gynsto zabudowane!

Bo tam wstympowały pokolynia Pańske: *

podug prawa Izraela, coby chwolić miano Pana.

Bo tam stoły trōny sōndowe, *

trōny dlo familije Dawidowyj.

Proście ô pokōj dlo Jeruzalym, *

a bogactwo nych bydzie dlo tych, ftorzi Ci przajōm!

Nych bydzie pokōj we murach twojich *

i bezpieczeństwo we twojich pałacach!

Skiż bracikōw mojih i bliźnich mojih *

rzykoł zech ô pokōj dlo cia;

bez wzglōnd na dōm Pana, Boga naszego, *

byda rzykoł ô dobro dlo ciebie.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Świyntymu,

jako boła z poczōntku, teroz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amyn.

Psalm 127 (126), 1-5

Kejby Pōn niy postawiōł chałpy, *

na darymno by robiyli, ci ftorzi jōm murowali;

kej Pōn niy bydzie dowoł pozōr na miasta, *

na darymno patrzy tyn, ftory je wachuje.

Darymne je wstawać przed słońcem *

i wysiadawać do ómoka;

dlo vos ftorzi jodocie chlyb ciynżko zarobiōny! *

Tela Ôn dowo i na spaniu, tym, ftorym przaje.

Synki sōm darym ôd Pana, *

a geltag – ôwoc żywota.

Jako strzały w rynkach wojoka, *

tak synki za modu zrodzyni.

Błogosławiōny czowiek, *

ftory napōlniōł nimi swōj kołczan!

Niy bydzie miōł gańby, kej bydzie godoł *

ze wrogami swojimi we ajnfarcie.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Świyntymu,

jako boła z poczōntku, teroz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amyn.

Psalm 147, 12-20 (147 B)

Chwol, Jeruzalym, Pana, *

chwol, Syjōnie, Boga twojigo!

Ugrōntowoł zōmki bram twojich, *

pobłogosławiōł synkōm twojim w Ciebie!

Ôn doł pokōj granicōm twojim *

i dowo ci nojgryfnijsze zboże.

Ôn wypuszczo słowo swoje na ziymia, *

fest warto leci godka ôd Niego.

Ôn dowo śniyg jako wełna, *

a mgła rozciepuje jako hasie.

Spuszczo lōd swōj jako bergi; *

fto sie ôstoji przed zimnym ôd Niego?

Pōśle słowo swoje a je roztopi, *

wieje wiater jego, a rozpuszczōm sie wody.

Ôn posyło słowo swoje Jakubowi, *

prawo i przikozania swoje Izraelowi.

Niy uczynił tak żodnyj nacyji, *

i niy pokozoł im przikozañ swojih.

Chwoła Ôjcu i Synowi, *

i Duchowi Świyntymu,

jako boła z poczōntku, teroz i zowdy, *

i na wieki wiekōw. Amyn.